

Vergaderjaar 1986–1987

19851

Sportmedische begeleiding en sportgezondheidszorg

Nr. 1

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN CULTUUR

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Rijswijk, 27 januari 1987

In de «Notitie Accenten Sportbeleid» (Tweede Kamer, zitting 1984–1985) is in het kader van het accent dat dient te worden gelegd op de kwaliteit van sportbeoefening de toezegging gedaan een antwoord te zullen geven op de vraag hoe naar mijn mening in de toekomst de verhouding tussen algemene en specifieke voorzieningen zal dienen te zijn met betrekking tot de sportmedische begeleiding en advisering. De totstandkoming van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur was mede een stimulans een brug te slaan tussen het sportbeleid en het volksgezondheidsbeleid.

Ter voorbereiding van een beleidsnota is door een ambtelijke projectgroep een rapport opgesteld, dat als discussiestuk begin 1984 voor commentaar is gezonden aan vertegenwoordigende organisaties van de sport, de gezondheidszorg, de sportgezondheidszorg en de lagere overheden. (rapport «Sportmedische advisering in het teken van zelfstandigheidsbevordering» van de Projectgroep Structuur Sportgezondheidszorg; Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, december 1983).

In nagenoeg alle ontvangen reacties (zie bijlage) worden de uitgangspunten voor de structurering van voorzieningen met sportmedische functies in hoofdlijnen onderschreven.

Deze uitgangspunten zijn

1. eigen verantwoordelijkheid van de sporter;
- dat brengt de noodzaak mee van:
2. deskundigheid bij diegene of de instantie die sportmedische advisering verzorgt,
 3. een adequaat voorlichtingssysteem,
 4. een preventieve functie van de directe begeleiders van sportbeoefenaars: trainers, coaches, verzorgers e.d.

De op deze pijlers gefundeerde «Nota Sportmedische begeleiding en sportgezondheidszorg» doe ik u hierbij toekomen.

De nota beoogt een aanzet te geven tot de realisatie van een samenhangende structuur van voorzieningen waarin met name de preventieve medische functies voor sportbeoefenaren optimaal kunnen worden vervuld. Zoals in de titel van de nota tot uitdrukking is gebracht beperkt de nota zich niet tot de gezondheidszorg, maar richt deze nadrukkelijk ook op de medische begeleiding in de praktijk van de georganiseerde sport. Blessurepreventie is in dit verband één van de centrale doelstellingen, evenals de preventie van het gebruik van doping in de sport.

Ik ga er vanuit dat de georganiseerde sport, de algemene voorzieningen van gezondheidszorg en de overheden, verantwoordelijkheden hebben bij het aanbod van sportmedische begeleiding en advisering. Daarbij is sprake van accentverschillen al naar gelang de doelpopulatie: de ongeorganiseerde sportbeoefenaar of de georganiseerde sportbeoefenaar. Voorts hebben de topsport en de medische begeleiding van topsporters vanuit de landelijke sportbonden een eigen plaats in de totale structuur van voorzieningen met sportmedische functies; sportartsen spelen daarbij een belangrijke rol.

De nota is in het voortraject onderwerp van overleg geweest met het Nationaal Instituut voor de Sportgezondheidszorg, en de Nederlandse Sport Federatie en is besproken in het Permanent Overheden Overleg Sport, waarin de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Interprovinciaal Overleg voor Jeugd en Sport zijn vertegenwoordigd. De Nationale Raad voor de Volksgezondheid is nog niet tot een definitief advies over de nota gekomen. De nota is thans ook toegezonden aan het Nationaal Sport Overleg.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees